

РЕШЕНИЕ

№ 188

гр. Перник, 13. 12. 2011г.

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на шестнадесети ноември през две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при участието на секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 233 по описа за 2011 г., на Административен съд - Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК.

Образувано е по жалба на Х.Е.Т.***, срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 01-6500/22592 от 12.04.2011 г. издаден от Зам.Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция. Твърди, че акта е незаконосъобразен. При издаването му не са спазени административно производствените правила, допуснато е нарушение на материално правните норми и е налице несъответствие с целта на закона.

Ответникът-ДФ ”Земеделие”, Разплащателна агенция оспорва подадената жалба, като твърди, че АУПДВ е законосъобразен и моли същият да бъде потвърден. Подробно излага съображенията си в писмени бележки.

Административен съд – Перник, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ГПК във вр.чл.144 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Оспорващият Х.Е.Т.*** е подал общо заявление за единно плащане на площ с УИН 14/050609/13005 за кампания 2009г., като е кандидатствал по схемите и мерките за директни плащания на площ. Заяването е по мярка НР 1 - планински райони-177.28 ха. След извършване на административни проверки от Разплащателната агенция е коригирала годната за подпомагане площ. След извършване на корекцията и намаляване на годните за подпомагане площи част от отризираната субсидия на бенефициента в размер на 12510.27 лв., се явява недължимо платена.

На 12.04.2011 г. е съставен оспореният акт за установяване на публично държавно вземане. Вмотивите му е посочено, че корекцията на годните за подпомагане площи са коригирани въз основа на извършени допълнителни специализирани анализи и проверки на коректността на данните от Министерство на земеделието и храните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице с правен интерес, в предвидения от закона срок. Оспореният акт за установяване на публично държавно вземане представлява индивидуален административен акт, който пряко засяга права и закони интереси на жалбоподателя.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

Съгласно чл.20а от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция, той организира и ръководи нейна дейност и я представлява. В този смисъл е и разпоредбата на чл.10 от Устройствения правилник на Държавен фонд “Земеделие”. В разпоредбата на чл.11 от Устройствения правилник е предвидена възможност да бъдат делегирани част от предоставените правомощия на изпълнителния директор на неговите заместници, но след изрично решение на управителния съвет на ДФ “Земеделие”.

С решение по протокол №17 от 07.04.2011 г. Управителният съвет е предоставил възможност Изпълнителният директор на ДФ Земеделие да делегира конкретно посочени правомощия на свои заместници. Със заповед №01-РД/1288 от 08.04.2011 г. Изпълнителният директор е възложил на С.К*.** – заместник изпълнителен директор на ДФ “Земеделие”, конкретно изброени правомощия: да подписва всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания адресирани до кандидатите за финансово подпомагане, включително и уведомителните писма за одобрените и неodobрените за участие площи, животни или пчелни семейства по мярка “Агро-екологични плащания”, както и да издава и подписва актове за установяване на публични държавни вземания по схемите и мерките по директните плащания. Ето защо съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен и разполагащ с инвестирува орган, като в тази връзка са представени надлежни писмени доказателства. При така направените констатации не е налице нищожност на акта, поради което на проверка от съда подлежи неговата законосъобразност относно наличие на противоречие с материалния закон и допуснато нарушение на административно производствените правила.

При анализа на приетите в процеса писмени доказателства, съдът констатира допуснати от ответника съществени нарушения на административно-производствените правила изразяващи се в липса на мотиви при издаването на АУПДВ. Съгласно чл.166, ал.2 от ДОПК, ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК. Редът за издаване на административни актове е предвиден в глава пета от АПК.

В конкретния случай съгласно чл.27, ал. 3 от ЗПЗП, разплащателната агенция е длъжна да предприеме необходимите действия за събирането на недължимо платените и надплатените суми по схеми за плащане и проекти,

финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в законодателството на Европейския съюз. Действията за събиране на вземанията, включително сроковете за съобщаване на акт за възстановяване на недължими плащания са уредени в чл.73 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията, поради което следва да се приеме, че издаването на АУПДС е в отделно административно производство по реда на глава пета от АПК. В този смисъл следва да бъдат спазени и всички изисквания, които АПК поставя към реквизитите на издаваните от администрацията актове.

Основно изискване към административните актове е те да бъдат мотивирани. Да е налице единство между изложената фактическа обстановка и приложените към нея правни норми. В конкретния случай, правното основание на което е издаден АУПДВ е чл.27, ал.3 и ал.4 от ЗПЗП и чл.162, ал.2, т.2 и т.8 от ДОПК. От фактическа страна се твърди, че според официалната информация в ИСАК, която следва да бъде съобразена от Разплащателната агенция, при извършване на административна проверка по реда на чл.37, ал.2 от ЗПЗП на общо заявление за единно плащане на площ за 2009 г., с УИН14/050609/13005 подадено от Х.Е.Т.*** е намалена годната за подпомагане площ. Въз основа на намаляването оторизираната субсидия в размер на 12510.27 лв. се явява недължимо изплатена. Решаващият състав намира, че за така посоченото недължимо плащане на финансова помощ за подпомагане на площи по НР1-планински райони, по делото не са приложени доказателства. Не е ясно от административната преписка как са установени площите които са негодни за подпомагане, от кого са извършвани проверките и дали дружеството жалбоподател е имало възможност чрез свой представител да се запознае с резултатите от проверките осъществени от административния орган.

Обстоятелството, че при осъществяване на своите правомощия администрацията на РА следва да се съобразява европейските правни относими към финансирането с европейски средства не означава, че следва да бъдат дерогирани правилата на вътрешното законодателство по издаване на административните актове. На първо място още при започването на процедурата по издаване на АУПДВ е необходимо да бъде уведомено заинтересованото лице/чл.26 от АПК/, освен това според изискването на чл.35 от АПК, административният орган е длъжен да изясни всички факти и обстоятелства, които имат значение за издаването на един правилен и законосъобразен административен акт. Нещо повече административният орган следва да осигури възможност на страната да изрази становище по събраните доказателства/чл.34, ал.3 от АПК/, както и да представи обяснения или възражения. В конкретния случай това не е направено. За извършването на проверката и установяването на надплатени суми, Х.Т.*** е уведомен едва при връчването на АУПДВ. Допуснатите нарушения от административния орган са от категорията на съществени, тъй като са лишили дружеството жалбоподател от възможността изобщо да участва в административното производство и да събира доказателства и да излага твърдения в подкрепа на своите искания.

Разпоредбата на чл.170, ал.1 от АПК, в тежест на административния орган издал акта е да установи съществуването на фактическите основания посочени в него и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Това

установяване в хода на съдебното производство не бе направено, въпреки предоставената възможност от съда.

При посочване на правните основания за издаване на акта, административният орган се е позовал и на чл.73 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията, който е приложим за възстановяване на недължими плащания. Съгласно §4 от чл.73 на цитирания регламент, не се дължи възстановяване на надплатени суми, ако плащането е извършено по грешка на компетентните власти или друг орган и ако тази грешка не може да бъде установена по разумен път от земеделския производител. Декларираните площи и тези които са годни за подпомагане се установяват от административния орган или от други контролни органи, които предоставят необходимите данни. В административната преписка приложена по делото липсват протоколи за извършени проверки, няма данни как е установено, че конкретните площи са негодни за подпомагане.

При подаване на общото заявление за единно плащане на площ за 2009 г., жалбоподателя е посочил в землищата на кои села и с каква площ кандидатства за финансиране. Разминаването в заявените и годни за подпомагане площи също следва да бъде конкретизирано по землища, за яснота и прецизност. В изданието АУПДВ не е направена тази конкретизация, същият е бланкетен, тъй като с него не е установено по отношение на конкретния жалбоподател кога и как са извършени проверките, кой ги е извършил, с какви документи са оформени резултатите от тези проверки и не на последно място дали грешките при деклариране на земите за подпомагане и извършените административни проверки се дължат на недобросъвестно поведение на заявителите или са въз основа на действия на проверяващите. В този смисъл е налице липса на мотиви в изданието акт, които да обосновават прилагането на цитираните в АУПДВ правни норми.

След като акта за установяване на публично държавно вземане се съставя по реда на АПК и има белезите на индивидуален административен акт, съгласно легалната дефиниция на чл.21, ал.1 от АПК, то и правилата по които той следва да бъде издаден са тези установени с разпоредбите на чл.24 до чл.61 от АПК. Неспазването на тези правила е основание да се приеме, че АУПДВ е незаконосъобразен административен акт по смисъла на чл.146, т.3 от АПК, който подлежи на отмяна.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, състав при **Административен съд Перник**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на публично държавно вземане №01-6500/22592 от 12.04.2011 г. на Заместник изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /П/